

111 szöveg: Th. de Bèze | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: L. Bourgeois, Lyon, 1547

1. Há - lát a - dok, U - ram, né - ked,
Tel - jes szív - ből áld - lak té - ged
A hí - vek gyü - le - ke - ze - té - ben;
Meg - val - lom nagy di - cső - sé - ged,
És hir - de - tem di - csé - re - ted
É - le - tem - nek min - den ren - dé - ben.

2. Nagyok az Úrnak csudái, / És aki azt megtekinti,
Örvendez annak az ő szíve. / És az ő szent igazsága,
És ő dicső méltósága / Megmarad mind örök időkre.
3. Csudadolgait az Isten / Szerzette emlékezetben
Irgalmas és kegyes kedvéből. / Azoknak ételt ad bőven,
Akik őtet félik híven; / Emlékezik szövetségéről.